

គំនិត ក្រិន

សន្ទនា » ដែល ជា រូបមន្ត គ្មានបញ្ញា គ្រាន់តែជាការនិយាយ គ្នាបំប៉ាច់បំបោច តែ នាំគ្នាគិតថា ជា ឱសថសព្វគុណ អាច អោយជារោគ ឆ្លុតអំណាច, ឆ្លុតលុយ, ឆ្លុតកាមតណ្ហា និង ឆ្លុត ខ្លាចយួន។ តែ កាពិត វា ជា ថ្នាំ ប្រសូតិកា នូវ បញ្ហាក្រែមុះហិម្មា ដល់ ជាតិខេមរា។ រីឯ ពួក អ្នកកាន់អំណាច វិញ តាំង ពី រ៉យ ក្មេង ដល់ ចាស់ គ្មានកែគំនិត ឥតផលដល់ជាតិ គឺ បំរើយួន រហូត ទោះបី ខ្លួន ដឹងច្បាស់ ថា អំពើ ដែល ខ្លួន កំពុង ធ្វើ វា ជា មាតុភូមិយាត ព្រោះតែ លង់លិច ក្នុងគំនិត ដឹងគុណយួនមួយ ជីវិត យកទឹកដីខ្មែរ ជា បំណុល រួច ដាក់ចូល ទៅក្នុង បញ្ជីឥណ ប្រតិទាន^៣ ហើយ យកវា ទៅតំកល់ទុក នៅ ទីក្រុង ហាណូយ ជា ប័ណ្ណអនុញ្ញាត អោយ ប្រជាជនយួន មករស់នៅ តាមសេរី នៅ ស្រុកខ្មែរ។ មែនទែន, ពួក អ្នកប្រឆាំង និង ពួក អ្នកកាន់ អំណាចផ្តាច់ការ អនុវត្ត ប្រកោះគ្នា តាំងពីយូរយារ មកហើយ នូវ នយោបាយ ទុក ប្រជាពលរដ្ឋ ជា ប្រជាជន សំរាប់ តែ បោះ ឆ្នោត; យកត្រចៀកចុក សំរាប់ ស្តាប់រាស្ត្រ ត្អូញត្អែ ពី មហាទុក្ខ ប្រចាំជីវិត តែ មាន គំនិត ជា អ្នកបោកប្រាស់ ជា មនុស្ស លាមក នាំគ្នា ទាញយកចំណេញ ពី ទុព្វលភាព នៃ ប្រជាពលរដ្ឋ ក្រហម រស់សំរាប់តែមួយថ្ងៃ ក្នុងគំលាន។ ពួកហ្នោះ ក្រោយ ពី ការបោះឆ្នោតរួច នាំគ្នា ក្លែង លន្ធផល ហើយ បូកបោះ ចែក ប្រយោជន៍គ្នា ប្រកបដោយ បការ ជើងកាង^៤ ដែលជា ទម្លាប់

^៣ បញ្ជីឥណប្រតិទាន; បញ្ជីថ្លៃសងបំណុល ; échéancier។

^៤ ប្រកបដោយ បការ ជើងកាង ; avec une méthode voyou។

